

Laurens de Man (1993) studeert sinds september 2010 piano bij David Kuyken en orgel bij Jacques van Oortmerssen aan het Conservatorium van Amsterdam. Sinds het overlijden van Van Oortmerssen in november 2015 studeert hij bij Pieter van Dijk en Matthias Havinga. Ook volgt hij sinds september 2012 bijvaklessen klavecimbel bij Johan Hofmann. In mei en juni 2014 deed hij voor zowel orgel als piano Bachelorexamen; voor beide examens slaagde hij cum laude. Op het programma van zijn piano-examen stonden o.a. Bachs Goldbergvariaties. Hij volgde masterclasses bij o.a. Dmitri Bashkirov, Håkon Austbø, Willem Brons, Abdel Rahman el Bacha en Rudolf Jansen, voor orgel bij o.a. Olivier Latry en Lorenzo Ghielmi (Jong Talent Klas Orgelacademie Haarlem 2010). Laurens treedt regelmatig op als pianist en organist; daarnaast speelt hij veel kamermuziek. Zo vormt hij met Annemiek de Bruin (klarinet) en Irene Kok (cello) sinds september 2012 het Chimaera Trio. Het oeuvre van J.S. Bach speelt een bijzondere rol in zijn activiteiten. Zo trad hij op bij het Bachfestival Dordrecht (2012), speelde een Bachconcert met VJ (2013), vertolkte zijn beruchte Goldbergvariaties (2014), speelde hij in de op Bach gebaseerde dansvoorstelling Well Tempered 10/48 (2014) en speelde hij verschillende Bach-programma's, o.a. in het Orgelpark te Amsterdam (2015). Als pianist won hij in 2009 tijdens de Nationale Finale van het Prinses Christina Concours in Den Haag een 1e prijs. Hij maakte samen met andere prijswinnaars van het Prinses Christina Concours tournees door de VS en Canada (april 2012) en Costa Rica (oktober 2012). Sinds januari 2012 is Laurens hoofdorganist van de Janskerk in Utrecht, waar hij een Bätz-Witte orgel uit 1861 bespeelt. Daarnaast was hij in 2014 stagiair-organist van de Oudekerkgemeente in Amsterdam.

Eerstvolgende concerten:

zondag 8 mei, 20.15 uur	Hayo Boerema
zaterdag 4 juni, 14.00 uur	Bas Koster (matineeconcert)
zondag 19 juni, 20.15 uur	Kees van Houten
zaterdag 9 juli, 14.00 uur	Adriaan Hoek (matineeconcert)
zondag 28 augustus, 20.15 uur	Tommy van Doorn
zondag 25 september, 20.15 uur	Arjen Leistra
zondag 16 oktober, 20.15 uur	Thed van den Aker
zondag 23 oktober, 16.00 uur	Vocaal Ensemble o.l.v. Reinier Wakelkamp

De concerten worden financieel mogelijk gemaakt door de Ankie Hak Stichting en door

Mevr. A. Aarns-Zijm - Dhr. P.A.F. van Acker - Dhr. T. van den Aker - Blanca Beheer B.V. - Dhr. en Mevr. R.van Boeckel-van Esch - Lian Bolwerk Gemonde - Brabants Centrum - Dhr. J.H.M. van Boxtel - Mevr. M. Castricum - Masterpiece Financials, Den Bosch - Gemeente Boxtel - Dhr. C. Doevendans - Dhr. T. van Doorn - Mevr. A.van Ewijk - Dhr. en Mevr. E. van Gelder - Dhr. B.F. Heetvelt - Heilig-Hart Parochie Boxtel - Mevr. L. Ietswaart - Dhr. M. Jurriëns - Dhr. en mevr. F.J. Mahieu - Pels & Van Leeuwen Kerkorgelbouw B.V., Den Bosch - Protestantse Gemeente Boxtel - Rabobank 'Hart van de Meierij' - Dhr. J. Schuyt - Drukkerij Tielen B.V., Boxtel - Dhr. Th. van Thiel - Mevr. M.J. Verhoeven-Boonstra - alle donateurs

STICHTING KERKCONCERTEN BOXTEL

Orgelconcert

door

Laurens de Man

zondag 10 april 2016

aanvang 20.15 uur

Sint-Petrusbasiliek Boxtel

Programma

1. Uit: Partita II in h-moll BWV 1002: J.S. Bach (1685-1750)
Tempo di Borea (arr. LdM)

2. Sonata IV in e-moll BWV 528: J.S. Bach
 - Adagio - Vivace
 - Andante
 - Un poc' allegro

3. Marche funèbre W.A. Mozart (1756-1791)
del Sigr. Maestro Contrapunto KV 453a

4. Andante für eine Walze W.A. Mozart
in eine kleine Orgel KV 616

5. Marsch in C KV 408/1 W.A. Mozart

6. Grande Pièce Symphonique opus 17 C. Franck (1822-1890)
 - Andantino serio - Allegro non troppo e maestoso
 - Andante - Allegro - Andante
 - Largement

Toelichting:

De **Partita II in h-moll** van Johann Sebastian Bach is oorspronkelijk geschreven voor vioolsolo. Het vierde deel van deze compositie is een traditionele, boertige Franse dans. Laurens de Man bewerkte dit kleinschalige werkje tot een uitbundige orgelcompositie.

In de jaren 1722-1725 schreef Bach **zes orgelsonates** als oefenstukken voor zijn zoon Wilhelm Friedemann. Deze werken zijn te vergelijken met een sonate voor twee melodie-instrumenten en basso continuo. Ze stellen de hoogste eisen aan de onafhankelijkheid van handen en voeten. Het melodisch materiaal is van een ontroerende schoonheid en de compositorische uitwerking laat een dermate hoog niveau horen dat men geenszins het gevoel krijgt met een 'etude' te doen te hebben.

Mozart heeft nauwelijks 'echte' orgelwerken geschreef. De beide **Marsen** zijn voor piano gecomponeerd: de mysterieuze titel 'Dodenmars voor de Meester der Meerstemmigheid' lijkt naar Bach te verwijzen, maar is dat ook hoorbaar...?

Het intieme **Andante** was bedoeld voor een automatisch spelend orgel, wat Mozart de mogelijkheid gaf iets meer noten te schrijven dan een menselijke organist kan spelen. Dit resulteerde in een bijzonder weelderige en bij vlagen zeer polyfone compositie.

De **Grande Pièce Symphonique** is het tweede van de 'Six Pièces', die César Franck componeerde in de jaren 1860-1862. Met deze compositie heeft Franck een brug willen slaan over een afgrond, waarvan de ene kant het orkestrale, symfonische domein is en de andere zijde dat van het orgel. Niet alleen de vorm van de symfonie werd in deze orgelmuziek toegepast maar ook de geest en het klankidoom van het symfonisch ensemble. Hiermee trok Franck doelbewust de konsekwentie uit zijn gezegde 'Mon orgue c'est mon orchestre'.

Het werk begint met een langzame inleiding. Deze brengt tweemaal een melodie die rechtstreeks aan violoncellen ontlokt schijnt te zijn. In het verdere verloop wordt deze melodie verdeeld tussen klavier en pedaal. Het direct hierop aansluitende allegro non troppo e maestoso is geschreven in de hoofdvorm en heeft als belangrijkste gegevens een stoer, bewogen hoofdthema, dat in het pedaal inzet, en een zangrijk tweede thema. Het hierop volgende andante zingt zijn prachtige lyriek uit in de Franck zo eigen toonsoort B majeur. Het wordt plotseling onderbroken door een scherzo-achtig stuk met speelse figuraties en keert dan weer terug om te eindigen in een diepe rust. Een kort verbindingsdeel, bestaande uit herinneringen aan de voornaamste vooraf gebruikte thema's, vormt de overgang naar de briljante finale. Deze begint pompeus met het hoofdthema van het eerste deel, nu in majeur, ondersteund door een virtuoze pedaalpartij. Kort daarop zet een fugato in, de beweging wordt geleidelijk opgestuwd en bereikt een geweldige climax, waarbij alle tongwerken van het orgel worden ingeschakeld.

